

Καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἡ ψυχὴ μου θρηνεῖ, ἐνῶ τῆς θαλάσσης τὸ σῶμα ἀνάλγητον, παγερὸν παραμένει.

✱

Μακρὸς, ὀγκυρὸς, ὡς κόσμου κροτάλων πολλῶν ἄρμονία, ὡς δοῦπος βαθύς πυρεθῶλων κροτούντων τῶν κυμάτων ὁ τρόμος τὴν ψυχὴν μου κηλεῖ.

Ἵδρογραφία

Μικρά, τόση δὲ ἡ εἰκὼν.

Λευκοῦ ἀνάμνησις ὠχρά, ἐκ τριχάπτου τῆς Βαλεντίας τὸ πλαίσιον, ἀπολῆγον εἰς μικροσκοπικούς φιογγούς ἀνιανακλῶντος εἰς τὸ ὕδωρ κυανοῦ.

Ἄπαλός, σιγηλὸς τοῦ ζωγράφου ὁ χρωστήρ ἐπὶ τοῦ ἐκ σινικῆς μετάξι πινάκος ὠλίσθησε καὶ τὸ καλλιτέχνημα ἐν τόνῳ φευγαλέῳ ἐνεπνεύσθη.

Ἰώδης ἡ ἐσθῆς, ἐσβεσμένος λευκὸς ὁ ἐκ τριχάπτων χιτῶν, ροδίζον τὸ θεῖον στήθος ἐλέγχων, ὕψῳς κυρταὶ τοῦ σώματος αἱ γραμμαί, τοῦ ὀρίμου σίτου τῶν γυμνῶν βραχιόνων τὸ χρῶμα.

Καὶ ἐπὶ τοῦ θεῖου πινάκος, ἐπὶ τῆς μάγου σιλιφίδος τοῦ σώματος τρεῖς ἰσχυραὶ χρώματος ἀστραπαί.

Πῦρ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Μέλαν διὰ τὴν κόμην. Ἐρυθρὸς ὁ ἐμβᾶς τοῦ μικροσκοπικοῦ ποδός.

(1899)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ

ΤΡΕΛΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Θ Ε Λ Ω

Θέλω νὰ ἦμαι αἰώνια κοντὰ σου,
καὶ τῆς καρδιᾶς μου νὰ σοῦ λέω τὰ
τραγοῦδια,
θέλω νὰ ραῖνω τὸ ἀφρόπλαστο κορμί σου,
μ' ἄθωα γλιοχρώματα τῆς γῆς λουλοῦδια.

✱

Θέλω ἄν ὄνειρο νὰ ἦναι ἡ ζωὴ μας,
θέλω ἀληθινὰ ν' ἀγαπηθοῦμε,
θέλω νὰ σῶσῃ ἡ φλόγα τῆς καρδιᾶς μου,
θέλω ποτὲ νὰ μὴ λησμονηθοῦμε.

✱

Θέλω νὰ γείρω ἴστα δικά σου στήθια,
καὶ μέσα ἔκει νὰ κοιμηθῶ παντοτεινά,
θέλω, μισοῦλα μου, τὰ μάτια μου νὰ
σῶσουν,
κοιτάζοντας τὰ μάτια σου τὰ γαλανά.

(1899)

I. A. B. M.



✱ Β Ε Δ Ο Υ Ϊ Ν Ο Ι ✱